

S, P og K mod Schweiz (sag nr. 231/2003 af 29.11.2005)

Sagsfremstilling:

De sri lankanske statsborgere S, dennes søster P og dennes datter K indrejste i Schweiz i april 1997 og søgte asyl. De henviste til, at S og P's bror i 1992 var blevet dræbt, fordi han af myndighederne blev mistænkt for at være JVP-aktivist. Politiet nægtede at efterforske drabet og klagerne fik, da de insisterede herpå, at vide, at det ville være bedst for dem selv at lade sagen ligge. I 1993 flygtede klagerne på grund af presset fra myndighederne til en anden by. I 1994 blev P's ægtefælle arresteret på sin bopæl, idet han var deserteret fra den sri lankanske hær. P henvendte sig til myndighederne for at finde ud af, hvor ægtefællen var tilbageholdt, men myndighederne benægtede, at han skulle være i deres varetægt og beskyldte P for at skjule ægtefællen. P valgte efter chikane fra myndighederne at leve i skjul. I juni 1995 blev S arresteret uden at blive oplyst om årsagen til arrestationen. Han blev udspurgt om sin svoger og sin afdøde bror og dagligt udsat for tortur. Han blev efterfølgende sigtet for væbnet røveri og løsladt i december 1995 mod meldepligt hver 14. dag. På grund af frygten for at blive tilbageholdt valgte S sammen med P og dennes datter K at flygte i marts 1997.

I november 1998 fik P besked om, at hendes ægtefælle havde søgt asyl i Schweiz.

Parret blev skilt i oktober 1999. I december 1998 blev de meddelt afslag på asyl. De schweiziske myndigheder lagde vægt på, at S havde fremlagt en løsladelseskvittering, som var blevet ægthedsvurderet og fundet falsk, samt at der var uoverensstemmelser mellem P's og ægtefællens forklaringer. Endvidere lagde de schweiziske myndigheder vægt på, at P havde forladt Sri Lanka for sin ægtefælle, selvom det var ham, som var i myndighedernes søgelys, samt at desertering ifølge baggrundsoplysningerne sjældent førte til forfølgelse af familiemedlemmer.

Påstanden:

Klagerne gjorde gældende, at kombinationen af deres afdøde brors medlemskab af JVP, deres bestræbelser for at få efterforsket hans død, den tortur og straffesag, som S var udsat for, samt P's ægtefælles årelange forsvinden og deres lange ophold i Schweiz, hvor srilankanske oppositionsgrupper traditionelt er aktive, ville medføre, at de var i høj risiko for at blive udsat for tortur ved udsendelse til Sri Lanka, hvilket ville medføre en krænkelse af artikel 3.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav ikke klagerne medhold i deres klage. Komitéen bemærkede indledningsvis, at de seneste baggrundsoplysninger om menneskerettighedssituationen i Sri Lanka viste, at der fortsat fandt tortur sted i politiets varetægt og at klager herover som oftest ikke blev efterforsket tilstrækkeligt. Komitéen bemærkede endvidere, at S ikke havde kunnet fremlægge beviser for, at han i 1995 havde været udsat for tortur, og selvom det lagdes til grund, at han var blevet udsat for tortur, lå dette forhold tilbage i tiden. Den afdøde brors aktiviteter og død lå tilbage til 1992 og var derfor ikke relevant i denne sammenhæng. Komitéen bemærkede for så vidt angik de af klagerne fremlagte dokumenter, at selvom disse blev anset for at være ægte, kunne det ud fra dokumenterne alene lægges til grund, at S var blevet tilbageholdt og løsladt mod kautions og at han efterfølgende in absentia blev dømt for væbnet røveri. Den kendsgerning, at S ville blive arresteret, sigtet og måske dømt i Sri Lanka, ville ikke i sig selv være tortur i artikel 1's forstand eller medføre, at der var vægtige grunde for at antage, at klagerne ville være i risiko for tortur, hvis de blev udsendt til Sri Lanka.